O bakımdan, ama, şu kadarını söyleyeyim: Bu gittiğiniz yol yanlış bir yoldur, er veya geç, bu, Anayasa Mahkemesinden dönecektir. Tekrar, bunu, burada görüşeceğiz. O zaman da eğer Sayın Grup Başkanım bana izin verirse, bunu, beşinci defa karşınıza geldiğimde söyleyeceklerimi söylerim.

Beni sabırla dinlediğiniz için hepinize teşekkür ediyorum, sağ olun. (CHP sıralarından alkışlar)

K. KEMAL ANADOL (İzmir) - Verdik gitti.

MUSTAFA ÖZYURT (Bursa) - Ders bitti.

BAŞKAN - Teşekkür ederim.

AK Parti Grubu adına Trabzon Milletvekili Aydın Dumanoğlu.

Sayın Dumanoğlu, buyurun efendim. (AK Parti sıralarından alkışlar)

AK PARTİ GRUBU ADINA ALİ AYDIN DUMANOĞLU (Trabzon) - Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunca 15/11/2006 günü kabul edilen 5556 Sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu, Yükseköğretim Kanunu, Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu, Telsiz Kanunu ile 78 ve 190 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ve Anayasa'nın 89 ve 104'üncü maddeleri uyarınca Cumhurbaşkanlığı makamınca bir daha görüşülmek üzere Meclise gönderilen Yasa hakkında söz almış bulunuyorum. Hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Çok değerli arkadaşlar, Türkiye'de mutlaka üniversiteler kurulması gerekir. Bundan sonra da yeni yeni üniversiteler kurulacaktır. Şu anda, yeni kurulan üniversitelerle ülkemizde 68 tane üniversite mevcuttur.

YAKUP KEPENEK (Ankara) - Devlet üniversitesi.

ALİ AYDIN DUMANOĞLU (Devamla) - Nüfusumuzun 73 milyon olduğunu düşünürsek 1 milyondan fazla insana, ülkemizde, 1 üniversite düşmektedir. Hâlbuki dünya ortalamasına baktığımız zaman, dünyada her 500 bin kişiye ortalama 1 üniversite düşmektedir. Avrupa Birliğinin ortalamasına baktığımız zaman ise, ortalama olarak her 250 bin nüfusa 1 üniversite düşmektedir. Amacımız, Avrupa Birliği standartlarına ulaşmak olduğuna göre, demek ki, ülkemizde, Avrupa Birliği standartları için daha 300'e ulaşan sayıda üniversitelerin açılması mutlaka gereklidir. Biraz sonra, bunların neden açılması gerektiğini vurgulayacağım, yasaların içerisine girmeden önce.

Türkiye'de, görüldüğü gibi, 1 milyondan fazla insana 1 üniversite düşen üniversiteler sayesinde bizim üniversiteleşme oranımızda da, gerek Avrupa Birliği açısından gerekse akademik yayınlar açısından dünya standartları bakımından gerilikler vardır.

Bakın, Avrupa Birliğinde, Türkiye'deki üniversite yaşında olan 5 milyondan fazla insanımız vardır. Hâlbuki, bu nüfusun ise sadece ve sadece 1 milyon 900 bin kişisi üniversitelerde okumaktadır. Dolayısıyla, bu oran ise yüzde 28'lerdedir örgün eğitimde. Hâlbuki, çağdaş dünya normlarına baktığımız zaman, Amerika'da bu rakam yüzde 82, Avrupa Birliği ülkelerinde ise yüzde 55'in üzerindedir. Bir toplumda üniversiteleşme oranı, o toplum içindeki dinamiklerin harekete geçirildiği bir nokta olarak kabul edilmektedir. Onun için de, Türkiye'deki üniversitelerin sayısının da mutlaka, mutlak surette artırılması gerekmektedir.

Diğer yandan, yeni kurulan üniversitelerin uygun bir eğitim biçiminde yönetilmesi dünyanın her tarafında da tartışılmaktadır. Şunu açıkça görmekteyiz: Dünyada kurulmuş olan üniversitelerin rektörleri ve yönetimi atama biçimi, daha doğrusu bizim de kanunumuzun esasında oluşan bu sistem, dünya açısından ilgilendiğimiz zaman, Anglosakson sistemlerinde, üniversite rektörlerinin, genellikle atamayla geldiğini de görmekteyiz. Hatta, dünyanın sayılı ilk 200 üniversitesini değerlendirdiğimiz zaman, bu üniversitelerin tümüne, rektörlerinin, atama yoluyla geldiğini de görmekteyiz.